II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS DIREKTIV

af 29. oktober 1990

om transit af elektricitet gennem de overordnede net

(90/547/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

i samarbejde med Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Der skal vedtages foranstaltninger med henblik på gradvis oprettelse af det indre marked i løbet af perioden indtil den 31. december 1992; Det Europæiske Råd har ved flere lejligheder, og navnlig på Rhodos, påpeget, at det er nødvendigt at oprette ét enkelt indre marked inden for energisektoren, og udtalt, at oprettelsen af det indre marked, bl.a. inden for elsektoren, vil lette gennemførelsen af Fællesskabets energipolitiske målsætninger;

oprettelsen af det indre marked indebærer øget integration på det europæiske energimarked; den elektriske energi udgør en vigtig del af Fællesskabets energibalance;

der bør ved oprettelsen af det indre energimarked, særlig inden for elsektoren, tages hensyn til den økonomiske og sociale samhørighed, dvs. at der konkret skal sikres en optimal elforsyning til alle borgere i samtlige områder i Fællesskabet med henblik på en forbedring og harmonisering af levevilkårene og grundlaget for udvikling, særlig i de dårligst stillede områder;

energipolitikken bør, i endnu højere grad end de øvrige foranstaltninger i forbindelse med oprettelsen af det indre marked, iværksættes ikke blot for at begrænse omkostningerne og stimulere konkurrencen, men ligeledes tage hensyn til forsyningssikkerheden og energiproduktionens respekt for miljøet;

for at dette mål kan nås, bør der tages hensyn til elsektorens særpræg;

mellem de overordnede net i de europæiske lande foregår der en udveksling af elektrisk energi, hvis betydning vokser fra år til år; udnyttelsen af sammenkoblingsnettene skaber både mulighed for at forbedre Det Europæiske Fællesskabs forsyningssikkerhed, hvad angår elektrisk energi, og formindske omkostningerne herved;

udvekslinger af elektricitet mellem de overordnede net i forbindelse med kontrakter af en varighed på mindst et år er af en sådan betydning, at anmodninger om sådanne transaktioner og svaret herpå systematisk bør bringes til Kommissionens kendskab;

det er både muligt og ønskeligt at øge udvekslingen af elektricitet mellem de overordnede net uden at underkende nødvendigheden af sikkerheden og kvaliteten i forbindelse med forsyningen med elektrisk energi; de undersøgelser, der er foretaget, viser, at en større udveksling af elektricitet mellem overordnede net vil reducere investerings- og brændselsomkostningerne i forbindelse med produktion og transport af elektricitet gennem en optimal udnyttelse af produktionsmidlerne og infrastrukturerne;

(1) EFT nr. C 8 af 13. 1. 1990, s. 4.
(2) EFT nr. C 113 af 7. 5. 1990, s. 91, og beslutning af 10. oktober 1990 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).
(3) EFT nr. C 75 af 26. 3. 1990, s. 23.

der består i dag en række hindringer for en forøgelse af den pågældende udveksling; overholdelsen af forpligtelsen til at give elektricitet transitret på de overordnede net og indførelse af en metode, hvormed det kan kontrolleres, at denne forpligtelse overholdes, og som passer til elsektorens særlige karakter, vil kunne reducere disse hindringer, når de ikke skyldes tekniske forhold eller forhold vedrørende nettene;

denne forpligtelse og kontrol vedrører transit af elektricitet svarende til udvekslinger af fællesskabsinteresse, dvs. transit på de overordnede net;

kontraktvilkårene for transit af elektricitet gennem de overordnede net bør forhandles mellem de ansvarlige selskaber, og betingelserne for transitretten bør være rimelige og må ikke direkte eller indirekte omfatte bestemmelser, som er i strid med Fællesskabets konkurrenceregler;

for at lette indgåelsen af transitaftaler bør Kommissionen fastsætte regler om en forligsprocedure, som på en parts anmodning skal finde obligatorisk anvendelse, uden dog at resultatet af denne procedure skal være retligt bindende;

det er nødvendigt at foretage en indbyrdes tilnærmelse af de af medlemsstaternes bestemmelser, der berører eltransit;

gennemførelsen af det indre marked for elektricitet vil fremme en gradvis og forbedret integration af de nationale elektricitetsnet; i denne sammenhæng bør der derfor iværksættes en række særlige programmer og aktioner vedrørende infrastrukturerne for at fremskynde en effektiv og socialt fordelagtig tilknytning af Fællesskabets ydre regioner og øområder til det samlede sammenkoblede net;

sammenkoblingen af de europæiske overordnede net og koordineringen af udvekslingen foregår på et geografisk område, som ikke er sammenfaldende med Fællesskabets grænser; det er derfor vigtigt at forsøge at etablere et samarbejde på dette område med de tredjelande, der indgår i det sammenkoblede europæiske net —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til på deres område at lette transit af elektricitet mellem de overordnede højspændingsnet på de i dette direktiv fastsatte betingelser.

Artikel 2

1. Ved transit af elektricitet mellem overordnede net forstås i dette direktiv, uden at dette i øvrigt berører særlige aftaler, som Fællesskabet har indgået med tredjelande, transport af elektricitet, som opfylder følgende betingelser:

a) transporten foretages af den eller de ansvarlige selskaber i hver medlemsstat gennem et overordnet net — fordelingsnettene er udelukket — som befinder sig på en medlemsstats område, og som bidrager til, at de europæiske højspændingsforbindelser fungerer tilfredsstillende

b) oprindelsesnettet eller det endelige modtagernet befinder sig på Fællesskabets område

c) transporten foretages over mindst én landegrænse inden for Fællesskabet.

2. Dette direktiv gælder for de overordnede net samt de selskaber, der er ansvarlige herfor i medlemsstaterne, og som er opført på listen i bilaget. Kommissionen ajourfører listen efter samråd med den berørte medlemsstat, hver gang det er nødvendigt under iagttagelse af målsætningerne i dette direktiv og især under hensyn til stk. 1, litra a).

Artikel 3

1. Kontrakter om transit af elektricitet mellem overordnede net forhandles mellem de selskaber, som er ansvarlige for de pågældende net og for kvaliteten af disses forsyning, samt i givet fald med de selskaber, der i medlemsstaterne er ansvarlige for import og eksport af elektricitet.

2. Transitbetingelserne skal i medfør af Traktaten være ikke-diskriminerende og rimelige for alle berørte parter, må ikke indeholde urimelige bestemmelser eller uberettigede restriktioner og må ikke bringe forsyningssikkerheden og tjenestens kvalitet i fare, idet der navnlig skal tages fuldt hensyn til, at produktionsreservekapaciteten udnyttes, og at de eksisterende systemer drives så effektivt som muligt.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at de selskaber, der henhører under deres kompetence, og som er anført i bilaget, straks:

— giver Kommissionen og de berørte nationale myndigheder meddelelse om enhver anmodning om transit svarende til kontrakter om salg af elektricitet af en varighed på mindst et år

— indleder forhandlinger om betingelserne for den transit af elektricitet, der er anmodet om

— underretter Kommissionen og de kompetente nationale myndigheder om indgåelsen af en transitkontrakt

— underretter Kommissionen og de berørte nationale myndigheder om grundene til, at forhandlingerne efter udløbet af en frist på tolv måneder at regne fra indsendelsen af anmodningen ikke har ført til indgåelse af en kontrakt.

4. Ethvert af de berørte selskaber kan anmode om at få transitbetingelserne indbragt til mægling for et organ, der nedsættes og ledes af Kommissionen, og som består af repræsentanter for de ansvarlige selskaber for Fællesskabets overordnede net.

Artikel 4

Hvis årsagerne til manglende enighed om en anmodet transit forekommer at være utilstrækkelige eller ubegrundede, indleder Kommissionen, efter klage fra en anmodende eller på eget initiativ, procedurerne i henhold til fællesskabsretten.

Artikel 5

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 1. juli 1991. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 6

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. oktober 1990.

På Rådets vegne

A. BATTAGLIA

Formand

BILAG

Liste over selskaber og overordnede net i Fællesskabet, som er omfattet af dette direktiv

Medlemsstat	Selskab	Net
Tyskland	Badenwerk AG Bayernwerk AG Berliner Kraft und Licht AG (Bewag) Energie-Versorgung Schwaben AG (EVS) Hamburgische Elektrizitätswerke (HEW) Preussen-Elektra AG Rheinisch-Westfälisches Elektrizitätswerk AG (RWE) Vereinigte Elektrizitätswerke Westfalen AG (VEW)	Sammenkoblingsnet
Belgien	CPTE — Société pour la coordination de la production et du transport de l'électricité	Koordinering af det almindelige forsyningsnet
Danmark	Elsam	Almindeligt forsyningsnet (Jylland)
	Elkraft	Almindeligt forsyningsnet (Sjælland)
Spanien	Red Eléctrica de España (Redesa)	Almindeligt forsyningsnet
Frankrig	Électricité de France	Almindeligt forsyningsnet
Grækenland	Public Power Corporation	Almindeligt forsyningsnet
Irland	Electricity Supply Board	Almindeligt forsyningsnet
Italien	ENEL	Almindeligt forsyningsnet
Luxembourg	CEGEDEL	Almindeligt forsyningsnet
Nederlandene	SEP	Almindeligt forsyningsnet
Portugal	EDP	Almindeligt forsyningsnet
Det Forenede Kongerige	National Grid Company Scottish Power Scottish Hydro-Electric Northern Ireland Electricity	Højspændingstransmissionsnet